



Valentine Kalan
654 W. 161 St.
New York, N.Y. 10032

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 67

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, APRIL 5, 1967

STEV. LXV — VOL. LXV

Prve občinske volitve so v Južnem Vietnamu potekale dosli mirno

Kljub nekaterim nasiljem in
hudemu pritisku rdečih
gverilcev je bila udeležba
pri volitvah kar lepa.

SAIGON, Viet. — Južni Vietnam ima po cenitvi 2,500 občin. Med njimi je za občinske volitve "zrel" le okoli 1,000, to je takih, ki ne stojijo pod terorjem rdečih gverilcev in terenem. Teh 1,000 občin bo izbiralo v aprilu občinske odbore, vsako nedeljo bo po 200 občin prišlo na vrsto. V teh 2,500 občinah živi okroglo 5 milijonov Vietnamcev, torej dobra tretjina. Trije milijoni živijo v velikih mestih, kjer sedaj ne bo volitev.

Prva poročila trdijo, da so zadnje nedelje volitve potekle mirno. Terenci in gverilci se niso uveljavljali s terorjem, pri miru pa tudi niso bili tekom volivne kampanje. Grozili so s posebnim kandidatom, da jih bodo pobili, ako bodo izvoljeni, prigorjvali so nesposobnim in nepriljubljenim kandidatom, naj se potegujejo za mandate. Vdirali so v občinske pisarne in uničevali volivne spiske. V nekaterih občinah so pobili tudi nekaj kandidatov, druge so pa odpeljali; ki so taki kandidati še pri življenju, se ne ve. Udeležba pri volitvah je bila menda kar dobra, dosegla je tuptam celo 80-90% vseh volivcev.

Vse se zanima, zakaj komunisti niso nastopali z večjim nasiljem. Najbolj prirodna je razlaga, da bodo izvoljeni občinski odborniki z načelniki vred morali ostati v občinah in tam skrbeti za občinsko upravo. Bodo torej lahko brez nadaljnega pritiska in komunističnemu pritisku in komunističnim grožnjam. Če ne drugega, ne bodo zdržali in se odpovedali mandatam. Mnogi si bodo pa skušali podaljšati življenje s tem, da bodo na skrivaj delali za komunistično stvar.

Kako se bodo odbori obnesli, bo veliko odvisno tudi od saigonske vlade. Vlada ima v oblastnih guvernerjih zanesljivo orodje, da lahko pritiska na občine. Vladin pritisk preko guvernerjev je v Vietnamu že postal tradicija. Ako bodo torej občinski odbori res hoteli delati neodvisno, jih bo vlada morala varovati pred posredovanjem in pritiskom oblastnih guvernerjev.

Odborniki so voljeni na tri leta. Za svoje delo dobijo mesečno odškodnino \$30, načelniki občin pa \$35. To je za vietnamsko podeželje že kar lep denar.

V Saigonu računajo še z eno nevarnostjo: da se bodo občinski odborniki radi držali v Saigonu in večjih naseljih, v občine prišli pa samo takrat, kadar se bodo čutili varne. To bi seveda zelo ohromilo njihovo politično delo.

Novi grobovi

Frank Klaus
Danes zgodaj jutraj je umrl na svojem domu na 877 S. River Rd. v Genevi, Ohio, rojak Frank Klaus, rojen pri Sv. Gregorju v Sloveniji, od koder je prišel še v mladih letih. Žena Karolina, roj. Segs, s katero sta se poročila februarja 1917, mu je umrla lani, zapustil pa je sinove Franka, Anthonyja in Elmerja, hčeri Mrs. Carolino Krasneski in Mrs. Helen Kohler, 9 vnukov in vnukinj ter 1 pravnuke. Z družino je živel na farmi, kjer se je ukvarjal z gojenjem vinske trte, od leta 1924. Bil je član SNPJ (Lunder-Adamič), ADZ št. 9 in Narodne zveze vinogradnikov. Na mrtvaškem odru je v Belding-Webster pogrebem zavodu v Genevi nocoj od 7. do 9. in jutri od 2. pop. do 9. zvečer. Pogreb bo v petek dopoldne s pogrebno sv. mašo ob enajstih v cerkvi Marijinega Vnebovzvetja.

IOS organizira mednarodni mirovni kongres

CLEVELAND, O. — IOS je Mednarodna prekomorska služba, tipična levičarska organizacija, ki povezuje nad 100 raznih mednarodnih levičarskih agencij in ima kar dosti sredstev za organiziranje raznih političnih akcij. Letos bo priredila v Ženevi kongres maja tridnevni mirovni kongres. IOS napoveduje, da bo uvodno predavanje imel sam generalni tajnik ZN Tant in da se bo kongresa udeležil tudi senator Fulbright.

Kot se vidi, bi IOS rad nabral na svoj kongres čim več mednarodno znanih politikov, ki večkrat ali stalno simpatizirajo z njegovimi idejami. Stroški za kongres, ki se ga bo baje udeležilo okoli 400 javnih delavcev, bodo znašali nad pol milijona dolarjev, ki jih bo IOS nabral med prijateljskimi organizacijami.

Izbrali so svobodo

DUNAJ, Avstr. — Avstrijsko notranje ministrstvo je objavilo, da je tekmo mednarodnega prvenstvenega tekmovalca v hokeju ostalo v Avstriji 113 udeležencev teh tekem iz držav komunističnega bloka in sicer: 95 iz Češkoslovaške, 16 iz Madžarske in 2 Poljaka.

Jugoslavija išče tujo udeležbo pri podjetjih

Parlamentu je bil predložen zakon o udeležbi tujih podjetij pri jugoslovanskih z do 50% vloženega kapitala.

CLEVELAND, O. — V zvezni skupščini je bil predložen zakonski predlog o sodelovanju tujih podjetij pri jugoslovanskih. V smislu zakona, o katerem trdijo, da bo odobren v novi skupščini še pred koncem julija, bodo tuja podjetja lahko udeležena v jugoslovanskih do 50% kapitala, v vodstvu pa bodo lahko sodelovala le s "svetovalci". Svoje pravice bodo lahko zavarovale z določljivo splošnih navodil podjetja v času podpisa pogodbe o sodelovanju. Imela bodo tudi pravico izstopa, če jim sodelovanje ne bo po godu. Seveda le pod določenimi pogoji.

Jugoslovanska podjetja potrebujejo ne le obratni kapital in sredstva za modernizacijo, potrebujejo tudi nove patente, novo tehnično znanje in pomoč tujih podjetij pri uveljavljanju na svetovnem trgu. Na vseh teh področjih so močno zaostala v primeri s podjetji v svobodni Evropi.

Čeprav zakon še ni sprejet, se posamezna podjetja že pridno ženejo za pridobivanjem tujih udeležencev. Doslej se je javilo več švedskih podjetij, ki pa zahtevajo "enako delitev tveganja in dobička". Nemška avtomobilska tovarna Volkswagen je ponudila 49% kapitala kot svoj delež, preostalih 51% pa kot dolgoročno posojilo za novo avtomobilsko tovarno v Dalmaciji. Ta bi delala v glavnem za izvoz.

Da bi bila pripravila zahodna podjetja do dobre volje, je Jugoslavija obljubila celo odplačati nekatera posojila iz časa pred drugo svetovno vojno. Predsednik zvezne skupščine Edvard Kardelj je povedal naravnost, da se je bilo treba odločiti za udeležbo tujega kapitala ali pa dovoliti, da bi Jugoslavija "postala gospodarsko in politično odvisna od bolj razvitih držav".

Vedno bliskanje

WASHINGTON, D.C. — Strokovnjaki trdijo, da se povprečno na vsem svetu zabliska v 24 urah okoli 44,000-krat.

Pošta posebno vladno podjetje "ne za dobiček"

WASHINGTON, D.C. — Sedanji glavni poštar L. O'Brien je predložil predsedniku L. B. Johnsonu, naj bi sedanji zvezni oddelek spremenili v posebno zvezno podjetje, ki ne bi delalo za dobiček, pa vendar bilo organizirano tako, da bi bilo njegovo poslovanje čim bolj gladko in ceneno. Predsednik je dejal, da je predlog vreden študija.

Novo poštarstvo podjetje naj bi imelo strokovno vodstvo in naj bi določalo cene za posamezne vrste poštnih pošilk na temelju splošnega polnomočja od strani Kongresa. Tako bi imelo določeno stalno osnovo, na kateri bi lahko organiziralo svoje poslovanje, uredilo dohodke in izdatke.

Glavni poštar je opozoril, da utegne priti do hudih težav v celotnem prometu dežele, če ne bo skoro storjen v pogledu reorganizacije poštne službe kak odločen korak k izboljšanju.

V Nemčiji bodo zopet pokrajinske volitve

BONN, Nem. — V provinci Schleswig-Holstein bodo deželne volitve v aprilu, v Spodnji Saksonski pa v juniju. Javnost se že sedaj zanima zanje radi tega, ker pričakuje, da se jih bo udeležila tudi neonacistična narodna demokratska stranka. V obeh provincah je Hitler imel dosti pristašev celo takrat, ko še ni bil na vladi.

Vprašanje je, koliko nacistične tradicije je še ostalo med volivci in koliko ji je že škodil zadnji razcep v strankinem vodstvu. Mislijo, da bi stranka utegnila zopet dobiti do 15% vseh veljavnih glasov, ki jih bo pa nabrala zunaj pristašev obeh vladnih strank, krščansko-demokratske in socialistične.

Poljski obisk v Bolgariji

SOFIJA, Bolg. — V začetku tedna sta prišla sem na razgovore predsednik poljske vlade Cyrankiewicz in vodnik poljske Komunistične partije Gomulka. Med drugim je cilj njunega obiska zadržati Bolgare pred vzpostavitvijo diplomatskih odnosov z Zahodno Nemčijo.

Če se zgodi nesreča, vam ne more nihče pomagati, če se niste držali prometnih predpisov.

SENAT ZAVRL JOHNSONA

Predsednik ZDA L. B. Johnson je predložil Kongresu posebno resolucijo, ki naj bi mu dala proste roke v vprašanjih na dnevnem redu na konferenci vodnikov držav Latinske Amerike prihodnji teden v Punta del Este v Urugvaju. Predstavniški dom je resolucijo z nekaj spremembami odobril, Senat pa je predložil lastno, ki Johnsonu ne daje tega, kar je iskal.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik L. B. Johnson je hotel priti v Punta del Este na konferenco poglavarjev držav Latinske Amerike s precej prostimi rokami glede obliub nove gospodarske pomoči, oziroma njenega povečanja. V ta namen je predložil Kongresu posebno resolucijo, ki naj bi načelno odobrila 1.5 bilijona dolarjev podpore ZDA pri ustanavljanju skupnega trga za Latinsko Ameriko in izvajanju drugih gospodarskih načrtov v skladu s splošnim programom Zveze za napredek. Ta je bila ustanovljena na prizadevanje predsednika J. F. Kennedyja, da bi Latinsko Ameriko naglo povedla v gospodarskem, socialnem in kulturnem pogledu v moderni čas. Predstavniški dom je predsedniku Johnsonu ustregel, v Senatu pa je bila njegova resolucija na predlog sen. W. Fulbrighta potisnjena vstran in nadomeščena z novo, ki je po sodbi Bele hiše "slabša kot nič".

Predsednik Johnson je mislil najprej, da bi skušal doseči odobritev svoje resolucije v plenumu Senata, pa je to misel opustil, ker je prišel do prepričanja, da bi debata in bojno glasovanje v Senatu celi stvari več škodovalo, kot koristilo.

Sen. Fulbright je včeraj v Senatu posebej poudaril, da ne razspruje predsednikovi politiki podpiranja Latinske Amerike v sodelovanju z njo samo, je pa proti temu, da bi Senat prevzel z nejasnimi resolucijami na sebe moralno odgovornost za morebitne tvegane predsednikove načrte, s katerimi se ne bi strinjal.

Sen. Fulbright je dejal, da je v Senatu močna opozicija proti vsaki novi "Tonkinški resoluciji". Mislijo, da na resolucijo, ki jo je sprejel Kongres ob napadu severovietnamskih bojnih čolnov na ameriške vojne ladje v Tonkinškem zalivu Južnega Kitajskega morja. V tej resoluciji je dobil predsednik ZDA pravico, da nastopi z vso potrebno oboroženo silo v Vietnamu.

Konferenca v Punta del Este se bo začela prihodnjo sredo in bo trajala do petka. Komunisti bi jo radi motili in so zato že organizirali demonstracije v glavnem mestu Urugvaja Montevideu, pa tudi po nekaterih drugih glavnih mestih Latinske Amerike, da bi preprečili odhod

predsednikov na konferenco v Urugvaju.

Tajska začela zapirati mejo proti Kilajski

BANGKOK, Taj. — Ne samo Burma, tudi Tajska se je začela bati istih posledic kitajske državljanske vojne kot se jih boji Burma: navala kitajskih političnih in gospodarskih beguncev. Mednje bodo seveda namešani tudi kitajski komunistični agitatorji. Zato je vlada v Bangkoku začela postavljati nove utrjene postojanke za obmejno policijo, število obmejnih stražarjev povečavati. Strah je začelo dobivati tudi tajske obmejno prebivalstvo. Zmeraj bolj kaže nagnjenost k nevtralnosti. Noče se zameriti ne tajskim oblastem in ne rdečim gverilcem in terencem.

Tajska vlada ne vidi zaenkrat še nobene nevarnosti za večjo obmejno napetost. Skrbno pa opazuje, kako Severni Vietnam zmeraj bolj pritiska na severni Laos, kar ne pomeni nič dobrega ne samo za Laos, ampak tudi za Tajske in Burmo.

Tajsko policijo in milico večbajo ameriški strokovnjaki, ki se pa ne udeležujejo policijskih akcij na terenu. Varnostni organi so seveda oboroženi z ameriškim orožjem. Na splošno pa še zmeraj velja pravilo, da ima tajska vlada več strahu pred nevarnostmi na meji kot vname, da bi se na te nevarnosti temeljito in hitro pripravila. To je glavno sporno jabolko med njo in našim poslanstvom v Bangkoku.

Dopisujte! Sporočajte novice iz svojega kraja!

Katoličani podpirajo oba Vietnam

VATIKAN. — Vatikanski tiskovni referent msgr. Vallainc je izjavil na tiskovni konferenci, da katoličani podpirajo oba dela Vietnama, najbolj seveda Južnega. Tja je po njegovi izjavi šlo po l. 1954 okoli \$80 milijonov podpor. Južni Vietnam je dobil samo v zadnjih par letih okoli \$3 milijone podpor, ki so obstojale iz hrane, zdravil in predmetov za družinske potrebe v taboriščih. Podpiranja so bile deležne tudi ljudske šole.

Mednarodna katoliška Caritas je pa preko Rdečega križa poslala v Severni Vietnam za \$1.5 milijon zdravil, obvez in podobnih potreb za bolnike. Del podpor je prišel po navodilu sv. očetaravnost iz vatikanske državne blagajne.

Iz Clevelanda in okolice

Seja in molitev — Clancice Oltarnega društva pri Sv. Vidu so prošene, da pridejo na mesečno sejo v nedeljo, 9. aprila, ob dveh popoldne. Takoj po seji gredo v cerkev, kjer bodo radi 40-urne pobožnosti imele od 4. do 5. uro molitve.

Zadnje slovo — Clanstvo Društva Slovenec št. 1 ADZ je vabljeno nocoj ob sedmih v Zeletov pogrebni zavod na St. Clair Avenue, da se poslovijo od pokojnega člana Josepha Sadarja Sr.

Shoda ne bo — Člani Tretjega reda sv. Frančiška v nedeljo ne bodo imeli shoda. P. Atanazij Lovrencic OFM bo opravil vizitacijo 23. aprila ob dveh popoldne v cerkvi sv. Lovrenca. Vsi člani in članice so k tej vizitaciji vljudno vabljeni.

Popravek — Pok. Ignacij Kozelj, ki je živel na 192 Richmond Rd., je bil rojen 7. februarja 1898 in ne 1889, kot je bilo v "Zahvali" napačno navedeno. Prizadeti so prošeni, da oprostite.

Na pogreb — Dr. Miha Krek in večje število Hrvatov, članov HSS, je odpotovalo včeraj in danes jutraj v New York na pogreb v nedeljo umrlega bivšega poslanca Hrvaške seljaške stranke dr. Ivana Pernarja. Pogreb je danes dopoldne ob pol enajstih.

Federacija SND — Federacija slovenskih narodnih domov ima za leto 1968 sledeči odbor: predsed. Al Sajevec (Euclid), podpredsed. Al Marn (Holmes), zapis. Emil Matinsic (Maple Hts.), taj. Michael Dancull (West Park), blag. Tony Zak (St. Clair), nadzor. Harry Blatnik (Waterloo), Ed Grosel (Holmes) in Frank Bavec (St. Clair). Federacija je naprosila C. Zarnika, da se bo še dalje prizadeval za odprtje jugoslovanskega konzulata v Clevelandu. Njeni dosežki zadnjih let niso bili brez uspeha. Sklenjeno je bilo tudi, da bo Federacija priredila 4. julija piknik na SNPJ farmi.

Požigi in plenjenje — Sinoči je bila namerno zažgana vrsta delno zapuščenih hiš na področju južno od Hough Avenue. Gorelo je na okoli 50 krajih. Ko so gasilci skušali omejiti požar v Lincoln Savor Super Marketu na 5901 Quincy Ave., so jih začeli nekateri obmetavati s kamenjem in drugim, ker "jih niso pustili, da bi iz trgovine odnašali blago". Šele policija je nato napravila red. Do plenjenja je prišlo tudi v nekaterih drugih trgovinah v okolici. Dober del poslopij je bil zažgan za žajgalnimi bombami. Policija je razgrajale skušala razgnati s strelji v zrak, razgnal pa jih je šele dež, ko je začel okoli 9.30.

Napadi na učiteljstvo — Na področju Clevelanda je bilo od preteklega septembra doslej že 61 napadov podivjanih šolarjev na njihove učitelje in učiteljice. Sodnik mladinskega sodišča John J. Toner je včeraj obsodil tri 16 let stare divjake, ki so do nezvesti pretepli starejšo učiteljico, ko jih je poslala, naj zapuste šolsko poslopje, kamor so prišli, da bi oplenili prodajne avtomate.

— V čokoladi je okoli 50% olja ali masti.

Kongres se je vrnil z velikonočnih počitnic

WASHINGTON, D.C. — V ponedeljek dopoldne so senatorji in kongresniki zopet začeli tam, kjer so jenjali pred prazniki. Kdor jih je sodel po obrazih, ni mogel priti do zaključka, da so na počitnicah slišali od volivcev samo prijetne stvari. Kaj so slišali, pa prve ure še niso mogli povedati. Moralni so namreč hitro na delo, ker so si postavili cilj, da mora biti zasedanje zaključeno do 1. avgusta. Seveda pa niso vsi prepričani, da bo to dosegljivo. Na skrivnem pa vsaj upajo na počitnice v začetku septembra.

Program senatnega dela je ta teden primeroma majhen, toda važen. Mora najprej izglasovati zakon o davčnih popustih, kar ne bo delalo težav. Zapletlo se bo pa postopanje s predlogom senatorja Gore-ja, da bi namreč senat preklical sklep, da naj davkoplačevalci prispevajo k stroškom za predsedniške volitve

in odredijo v ta namen po dolarju. Boj za in proti v senatu bo hud, zato je težko reči, kakšen bo nov sklep, ako sploh pride do njega.

V predstavniškem domu se bodo ubadali z malimi zakoni in se za spremembo razburjati nad predlogom, ali naj še financirajo znani sporni odbor o "ne-ameriškem udejstvovanju", ki že dolgo boje v očeh vse naše liberalne kroge.

Na vrsto pa čaka še cela vrsta kočljivih zakonov in resolucij.

Senat mora na primer nekaj skleniti o resoluciji, ki naj služi Johnsonu za napotek za konferenco v Punta del Este. Predstavniški dom je resolucijo izglasoval, senat se pa upira, vodo kali v glavnem senator Fulbright.

Tudi predstavniški dom ima par trdih orehov. Njegov odbor za delo se mora odločiti,

kaj bo sklenil glede neomejene pravice piketiranja v stavbni stroki. Domov odbor za podpiranje tujine bo pa začel grizti načrt, kako znižati podpiranje, za kar se posebno potegujejo republikanci. Ta teden bo administracija poslala na Kapitol v boj za podpiranje vse svoje vodilne uradnike od Ruska navzdol. Odbor za pravilnik se bo pa spustil v debato o zakonu, ki ga je senat sklenil o reformi kongresnega zakonodajnega postopka. Senat je rabil 7 tednov, da je skoval zakon. Nihče ne ve, koliko tednov bo rabil predstavniški dom, da ga "popravi".

Na vrsto mora priti tudi zakon o povišanju federalnih pokojnin. Domovemu odboru da osnutek ne diši, ga skuša odlagati. Nekaj demokratov se celo vname, da bi se pokojnine zvišale šele prihodnje leto tik pred volitvami. Predsednik je pa lani obljubil, da

bo povišanje uzakonjeno že letos z veljavnostjo 1. januarja! Ko se bo to zvedelo na deželi, bo med upokojeanci gotovo završalo, ne ravno kongresnikom v korist.

Na vrsto čakajo še drugi zakoni, na primer tisti o civilnih pravicah, takoj za njimi pa precejšnje število nakazilnih zakonov; ne bo smel biti pozabljen predlog o novem nabornem sistemu, potem pa seveda zakoni o boju proti revščini.

Človek bi mislil, da se bo Kongres vsega tega ustrašil in začel hitro poslovati, pa se mu nikamor ne mudi. Verjetno bo tako kot vsako leto: nekaj tednov pred težko pričakovanim koncem letošnjega zasedanja bodo senatorji in kongresniki glasovali kar "na tekočem traku". Ali so besedila zakonov dobra ali slaba, o tem ne bodo utegnili premišljivati.



Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma oblačno in toplo. Najvišja temperatura 65. Verjetnost neviht.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 67 Weds., April 5, 1967

Evropa se odmika

Predsednik Johnson je po praznikih poslal podpredsednika Humphreya na diplomatsko potovanje po Evropi. Novica o tej poti je "padec z neba", kot mnogo podobnih, ki nam jih ustvarja zunanja politika sedanje demokratske administracije. Kot je v takih slučajih navada, se naša politična javnost sprašuje, počemu je ta pot sploh potrebna. Vprašanje je upravičeno, ako se postavimo na stališče, da mora v naših odnosih do Evrope "ostati vse pri starem". To pa ravno ni res. Naši odnosi do Evrope ne morejo ostati pri starem tudi takrat, ako bi hoteli. "Starega" ni namreč več.

Ko je predsednik Truman ustvarjal osnovo za našo povojno zunanjo politiko, si je postavil za prvi cilj, da z brani komunistični Rusiji, da se polasti Evrope. Že ta cilj je prisilil Trumana, da je postavil Evropo na prvo mesto v naši zunanji politiki. Eisenhower je ostal zvest tej politiki, akoravno je njegov zunanji tajnik Dulles postavljaj komunizmu jezove po vsem svetu.

Med tem se je pa svet hitro spremenil. Doba stalinske Rusije je hitro minula, Stalinovi nasledniki so zgubili voljo, da širijo komunizem z ognjem in mečem, pripravljajo pa tako politiko s podtalnim rovarjenjem po vsem svetu. Naleteli so na težave doma in na Kitajskem. Že to bi bil zadosten povod, da ne igra več Evropa prve vloge v ameriški zunanji politiki.

Temu razlogu se je pridružil še drugi: komunistična Kitajska se ni samo sprla z ruskimi tovariši, pokazala je tudi vedno več znakov, da hoče pregnati Ameriko iz vzhodne Azije. Vmešala se je v korejsko vojno, začela je akcijo proti Formozu, organizirala je komunizem v Indoneziji in se končno spustila v boj z nami v Vietnamu, ne naravnost, ampak preko Severnega Vietnama. Svetovna politika je tako prisilila Ameriko, da je zgostila svojo pozornost na Tihi ocean. Tam ji je začela groziti neposredna komunistična napadalnost.

Evropa se je nepričakovano znašla v čisto novem mednarodnem položaju. V Stalinovih časih se je nahajala na dnu prepada med Ameriko in Rusijo in videla v Ameriki svojo glavno obrambo proti komunistični nevarnosti. Amerika je evropsko zaupanje in polni meri upravičila. Marshallov plan in ameriške NATO obveze so dokaz, ki ne potrebuje dodatkov. Amerika je bila odločena, da brani Evropo in ni spraševala, s kakšnimi žrtvami je ta politika zvezana. Razume se, da je bila Evropa zadovoljna s tako politiko in ni godrnjala nad ameriškim "vodstvom". Kje bi pa dobila takega voditelja, ki bi toliko žrtvoval zanjo?

Casi so se spremenili. Kot je Amerika imela preje zmeraj Evropo pred očmi, ko je mislila na komunizem, ima sedaj pred očmi ameriške interese na Tihem oceanu. Tam rabi zaveznike proti Kitajski in te more najti le v Aziji sami, Latinski Ameriki in Avstraliji, čisto gotovo pa ne v Evropi. Evropa je potemtakem zgubila vodilno vlogo v ameriški zunanji politiki, ne morda po načrtih ameriške diplomacije, ampak po pojavu rdeče Kitajske na svetovnem političnem odru kot aktivne velesile, ki trenutno vojaško še ne pomeni veliko, bo pa zmeraj več.

Delali bi krivico Evropi, ako bi jo obdolžili, da vsega tega ne ve ali noče razumeti. Dobro se, da mora Amerika bolj misliti na Tihi kot na Atlantski ocean, če ne za zmeraj, pa vsaj začasno. Dobro ve, da v trenjih z rdečo Kitajsko pomaga Ameriki lahko le Rusija in ne Evropa. Dobro ve, da je čas prisilil Ameriko, da spremeni pogleda na svojo zunanjo politiko in da vpoštevata tudi vse tiste ameriške narodne interese, ki preje niso bili na vidiku v vsej svoji obsežnosti.

Evropa tudi ni tako kratkovidna, da ne bi videla tudi posledic spremenjenega položaja v svetovni politiki, ki zanj niso ravno ugodne v primeri s prednostmi, ki jih je dajala Amerika do pojave rdeče Kitajske. Posledice so pa dvojne vrste:

Amerika je Evropi pomagala na noge v prvem desetletju po zadnji svetovni vojni, posebno na gospodarskem področju. Sedaj naj Evropa sama skrbi zase, je gospodarsko dosti dobro pokrovana. To se pravi: ako se v Evropi pokažejo znaki gospodarskega zastojaja, kot se dejansko že nekaj mesecev, potem mora Evropa sama skrbeti, da ne zagazi v pravo gospodarsko krizo. Evropska politika se tega zaveda, noče pa tega tudi priznati. Še zmeraj misli, da ji mora Amerika pomagati iz gospodarskih zadreg. Amerika pa pravi, da ima svojih več kot preveč in da ne more pomagati Evropi tako kot do 1. 1955. Evropa s tem ameriškim stališčem naravno ni zadovoljna in upa, da bo iz Amerike še zmeraj nekaj iztisnila s kritiziranjem in godrnjanjem. To je prvi razlog za sedanje trenje med Evropo in našo deželo.

Je pa še drugi: Amerika rabi danes bolj Moskvo kot

Evropo. Moskva ji lahko pomaga v Aziji, ne pa Evropo. Kremlj bi to rad storil že v lastnem interesu, saj je kitajski komunizem trenutno sovražna Moskvi in Washingtonu. Naša diplomacija to dobro ve, obenem pa tudi ve, kako težko je Kremlju zagovarjati svojo politiko do Amerike v komunističnem svetu. Zato je prirodno, da je naša dežela pripravljena vpoštevati ruske želje v svoji zunanji politiki tudi takrat, kadar v Evropi s tem niso zadovoljni.

Odnosi med Evropo in Ameriko so torej kar prepleteni z nasprotji. Izravnati jih pa moreta le čas in potrpežljivost, saj svetovna politika ni kos ledu na severnem tečaju. Bo že prišel čas, ko bo Evropa lahko igrala večjo vlogo v mednarodni politiki, kot jo danes. Amerika si takih časov celo želi, toda ne more jih pričarati.

Tu pa se začenja tveganost Johnsonove zunanje politike. Johnson upa, da bo pot podpredsednika Humphreya kaj spremenila na sedanjem ravnovesju političnih sil v svetovni politiki. Se najbrže moti. Ne Humphrey ne Johnson in ne ameriška politika ne morejo trenutno dati Evropi tiste vloge v mednarodni politiki, ki jo je nekdanj igrala, deloma po drugi svetovni vojni. Zato ne verjamemo, da bi podpredsednikova pot po Evropi mogla roditi trajne sadove.

BESEDA IZ NARODA

Ob svežem grobu prijatelja

CLEVELAND, O. — Žalostno mrtvaško pesem so peli zvonovi v stolpu cerkve sv. Lovrenca in naznanjali, da je blago srce Johna Ferfolia za vedno prenehalo biti. Žalostni smo tudi mi, njegovi prijatelji, sprejeli to novico, čeprav vemo, da je vsem nam usojeno umreti.

Blagi in dobri John Ferfolia je bil rodom iz vasi Selce, fara Dobrnicih na Dolenjskem. V Ameriki je bival 67 let. Bil je ustanovitelj fare sv. Lovrenca, društva Sv. Imena in društva Bled št. 20 Ameriške dobrodelne zveze. Že na mu je umrla pred 18 leti. Pokojnik je pred leti živel na Osage Ave., nato pa več let na 9435 Birchwood Ave., Garfield Hts. V mladosti je bil dolgo let zaposlen pri A.S. Wire Co. kot predelavec. Dobro se še spominjam, kako je nekoga dne leta 1906, ko sem jaz začel tam delati, prišel po opravih v moj oddelek in me prijazno vprašal: Ja, kdaj pa si ti sem prišel? Ko sem mu povedal, da še ni dolgo od tega, me je ljubeznivo poučil, naj bom pameten in potrpežljiv, pa bo vse dobro.

Pokojni John Ferfolia je bil značajan človek, mirne narave in nadvse dober oče svojih družini. Vzgodeno je vzgojil svoje otroke in jim posredoval lepe in spoštovane poklice. Sin John je ugleden zdravnik, ki rad pomaga bolnim. Sin Louis vodi Ferfolia pogrebni zavod, častno in spoštljivo pokopuje umrle, žalujejo sorodnike pa ljubeznivo tolaži. Sinova Anton in Stanley imata tudi lepe položaje, sin Frank pa lastuje tovarno za pohištvo na 3517 E. 93 St. Hčerka Theresa pa je mnogo let zelo lepo skrbela za onemoglega očeta. Srečni starši, ki imajo tako dobre otroke.

Dragi Ferfolijevi! Vem, da zelo žalujete za pokojnim očetom in dovolite mi, da Vam v tolažbo rečem, ne žalujte preveč. Vaš oče so pošteno in pametno živeli. Kdor pa na tem svetu tako vzgledno živi, opravlja dobra dela, časti Boga, ga čaka po smrti lepo plačilo v nebesih. In tak je bil Vaš oče! Blagor mu, kdor v Bogu zaspi, saj se v slavi nebeski zbudi.

Vam, spoštovani, moje iskreno sožalje. Vaš pokojni oče pa naj v miru počiva in rajsko srečo uživa — do snidenja na vekomaj!

Jakob Resnik

Še vedno čaka Marlin Krpan...

SO. CHICAGO, Ill. — Kje čaka? Pri Sv. Juriju vendar! Saj ima vsi Jurij tudi konja! In ravno zato je mislil Krpan: Pri Sv. Juriju bom počakal lepšega vremena... Na pustno nedeljo bi se moral Martin Krpan pokazati z vsem svojim spremstvom in s

svojo kobilico pri Sv. Stefanu v Chicagu, pa je bil tisti dan tak snežni vihar, da res ni mogel nihče iz hiše. Jaz sem se malo bal, ko sem pripeljal tako številne goste pod zvon sv. Jurija, toda naš župnik p. Jerome je prijazen človek in po vzgledu starih Slovencev je silno gostoljuben. Seveda sem ga moral opozoriti, da je treba takemu "trplu velikana" deliti večje deleže. "Kar zgovorite se z bratom kuharjem, pa bo dobro! Le naj počaka pri nas, še v čast si štejemo!" Ko vse povem bratu Antoninu, pa tudi to, da je Krpan pripeljal s seboj tudi svojo kobilico, je bil brat, kar je veliko čudno, takoj pripravljen, da bo vse oskrbel kot je treba in se spodobiti. In potem mi je brat povedal, da se je nekoč pred davnimi leti reko pri njih doma "pri Krpanovih"; šele pozneje se je priženil k naši domačiji neki Šega in potem so se po pametni šegi začeli pisati za Šege; ni pa še dognano: ali so Šegeti od "Šeg" ali pa od "Šegavih ljudi". Naš brat se drži starih šeg, pa tudi šegav je.

Martin Krpan ostane pri Sv. Juriju natančno do 9. aprila do opoldne, potem pa se pripelje k Sv. Stefanu, kjer ga bomo videli in slišali v dvorani pod cerkvijo in sicer točno ob 3. uri popoldne. Torej v nedeljo, 9. aprila! Ker Krpan ni navajen takega velikega mesta, v katerem živi toliko milijonov ljudi, zato ga bosta spremljala g. dr. Fišinger in p. Odilo, šofiral pa bo zopet naš dragi in požrtvovalni stric Tomaž. Velika čast za Tomaža, da bo lahko vozil takega velikana in zmagovalca.

Takega visokega gosta se vsi Čikažani nestrno veselijo in komaj čakajo nedelje, 9. aprila. Saj je mesec april posvečen šaljivcem in Martin Krpan bo tako razdiral s svojo kobilico, da bo vse pokalo od smeha. Vas opozorim, da se dobro preprestate, da ne bo kdo počil od smeha! Nekateri družine so imele v načrtu, da bi se peljale v počitniško kočjo kam k jezeru, drugi so mislili iti na obisk k prijateljem in sorodnikom v sosednje mesto, pa so vse te načrte preklicali in so svoje prijatelje povabili v Chicagu: Sem pridite, da boste videli pri Sv. Stefanu Martina Krpana, za naše obiske bo še dosti časa med letom, saj smo komaj pomlad začeli, Martin Krpan pa pride samo enkrat med nas.

Videti je treba, kako je Martin tvoril angleško sol, ko ga je cesar srečal na cesti. Kobilico je Krpan kar zagrabil in z njo vred ves torov soli in jo je prenesel v snež. Cesar se je čudil temu močnemu popotniku.

Spremljali bomo Krpana na poti z Notranjskega do cesarskega Dunaja, kamor je Martina poklical sam cesar, da mesto in državo reši pred divjim Brdavam. Kako se je Krpan čudil prekrasnemu Dunaju in širokim ulicam. Kar zmajeval je z glavo rekoč: "Pa sem vendar videl

Trst in Postojno, pa Vrhniko in Horjul in seveda tudi Ljubljano, toda Dunaj vse presega!"

Krpan je Brdavska sijajno premagal in se je kot zmagovalac vračal v domovino. Vse ga je pozdravljalo in vse se je klanjalo zmagovalcu. Godbe so igrale in mogočni pevski zbori so Krpana slavili. Vse zidanice so bile odprte, ko je jezdil preko vinorodne Stajerske, vse ga je vabilo: "Le pridi v gorco k nam, bomo dobre volje tam." Krpan se ni branil in je prepeval: "Bratci veseli vsi, pesem zapojmo si... Kadar pa vinca ni, takrat me vse boli..." Joj, kakšno slavlje se je vršilo na Vrhu pri Sv. Trojici, ko se je mežnar Martin Krpan vrnil. Belo oblečene deklice so mu šle naproti, pa tudi ministranti in g. fajmošter so ga prišli pozdraviti.

Otroci slovenske Slomškove šole v Chicagu imajo obveznost, da pridejo Krpana gledat in poslušat. Seveda se razume, da v spremstvu staršev in stricev in tet, stare mame in starega ata, botrov in botric, prijateljev in znancev. Vabljeni ste stari in mladi, pa tudi oni srednje starosti! Člani vseh društev KSKJ. — Vse članice Slovenske ženske Zveze, da boste videle, v kakšni ženski zvezi je bil Krpan — videle boste njegovo ženo, tisto "nadlogo" Marjeto. Pa cesarici boste videli in slišali ter samega cesarja. Dunajčani so vsi drveli skupaj, ko je Krpan prihajal in odhajal, kaj ne bomo mi, ki smo njegovi rojaki! Vabljeni je Liga, vabljeni je SAVA, vabljeni Tretji red. Vabljeni: fantje in dekleta, možje in žene, vdovci in vdove. Vse bi vas rad videl Martin Krpan in

P. Odilo OFM.

Po dolgi zimi malo veselja

CHICAGO, Ill. — Ko smo oznanili in razbožnali, kaj bo vse za predpust, je sneg, ki je segel preko kolen, prečrtal vse naše račune. Ni bilo nič za predpust. Bo "zagvisno" v soboto, 8. aprila. To je dan poštenega družabnega razvedrila s plesom, ki ga prireja SLOVENSKA NARODNA ZVEZA V CHICAGU. Bo spet tam, kjer je bilo toliko lepih uric in sicer v Tomazinovi dvorani.

Igral bo orkester Frankie Kovacic. Vse bo, kot pravimo pri nas doma: tip-top. Zato Slovenici in Slovenke, pridite v soboto, 8. aprila, v Tomazinovo dvorano takoj po 8. uri zvečer. To je zadnji čas, predno nas lepota narave zvabi v svoj objem!

Mirko Geratič

Pismo iz Minnesote

ELY, Minn. — Danes, 28. marca, ko Vam pišem to pismo, pri nas sneži in debela snežena odeja še vedno pokriva prostrano minnesotsko zemljo. Pri vas v Clevelandu je gotovo topleje in morda že prve rožice cvetijo.

Ni še dolgo tega, ko sem čital kolono Vrhenskega Tineta in o pisi njegove bolezn. Tudi mene je par tednov držala influenza. Zdravniki priporočajo dosti vode. Ker pa sem jaz mnenja, da voda še za v čevlje ni dobra, sem se bolj držal drugih zdravil, nazvanih Christian Brothers, ali Krščanski bratje, če hočete po slovensko, ki so mi prav odlično pomagala in sem se zlizal brez vsakih zdravniških receptov.

Nedavno je težka nesreča zadela mojo dobro sosedo Mrs. Elizabeth Mertel. Ko se je ponoči podala iz prvega nadstropja v pritličje, je padla po stopnicah na pod. Ker so bila hišna vrata zaklenjena, so morali telefonično poklicati njenega sina, ki živi v Vintonu, da je odklenil vrata. Sin in drugi sosed Frank Bergant sta našla Mrs. Mertel ležati pod stopnicami. Takoj so jo prepeljali v tukajšnjo bolnišnico in ugotovili, da ima precej težko

poškodbo v kolku. Upamo, da bo kmalu popolnoma okrevala.

V isti bolnišnici se nahaja tudi Mrs. Frances Rozman. Tudi njej želimo, da bi se kmalu pozdravila.

Ni še dolgo tega, ko mi je slučajno prišla v roke knjiga Trag-edija kraljice Drage, iz leta 1903. Mislim, da bi bilo zelo zanimivo, če bi Ameriška Domovina vsaj v kratkih odlomkih približala zgodovino srbske kraljice Drage. Spominjam se, da so nameravali izdati velik roman, pa je avstrijska vlada prepovedala. Lep pozdrav vsem skupaj!

Jernejčan

IZ BARAGOVE DEŽELE

MANISTIQUE, Mich. — To poročilo je iz kraja, kjer je Friderik Baraga posvetil prvo cerkev — Manistique, malo mesto na severni obali Michiganskega jezera. Na kraju, kjer je stala prva Baragova cerkev, je danes samo lično znamenje z Marjetinim kipom in ob kraju ceste tabla s kratkim jedrnatim opisom Baragove delavnosti v Zg. Michiganu med Indijanci. Tablo je postavilo Michigansko zgodovinsko društvo. Sedanje mesto se je razvilo miljo proč od nekdanjega indijanskega selišča ob Indijanskem jezeru (Indian Lake). Lanski clevelandski romarji v Marquette na Baragovo nedeljo so se tu ustavili na povratku v Cleveland.

V mestu je nova cerkev sv. Frančiška Saleškega z novo šolo in novim župniščem. Župnik je msgr. Franc Scheringer, Slovenec, rodom iz Calumeta iz Bakrene pokrajine Gornjega Michiganu. Monsignor je bil na lanskem obnem zboru izvoljen za predsednika Baragove zveze. Mislim, da bo šlo njemu priznanje, da se je 15. marca otvoril proces za Baragovo beatifikacijo.

Monsignor Scheringer je dne 26. marca odletel v Evropo in zlasti v Slovenijo k nadškofu Pogačniku v Ljubljani, da poroča nadškofu o začetku Baragovega procesa. Obiskal bo tudi Šmartno pri Kranju, kjer je bilo prvo Baragovo kaplansko mesto v Sloveniji, Trebnje in Malo vas ter Metliko, kjer je bilo Baragovo drugo kaplansko mesto in odkoder je v pozni jeseni 1830 odpoval v Ameriko. Seveda bo monsignor obiskal tudi Črnomelj, odkoder izhaja njegova družina. Z nadškofom se bosta dogovorila, kako bo ljubljanska škofija pomagala pri procesu. Nadškof Pogačnik bo predlagal enega svojih duhovnikov, da ga bo postulator v Baragovem procesu msgr. Szoka imenoval za svojega namestnika v Ljubljani.

Poročilo o otvoritvi Baragovega procesa bo gotovo vesela vest za nadškofa Pogačnika in za vse številne prijatelje Baragovega gibanja v Sloveniji. Namen nadškofovega obiska lanske jesen v Marquette je bil predvsem, da se vse potrebno uredi, da se proces lahko začne. — Monsignor Scheringer bo po obisku slovenske Baragove dežele še potoval v Dalmacijo, Split in Dubrovnik. Ustavil se bo tudi pri kardinalu v Zagrebu, da bo tudi njemu poročal o začetku Baragovega procesa. Iz Jugoslavije odleti v Rim is obišče svojega prijatelja in prvega postulatorja v Baragovem procesu msgr. Jožefa Zryda. Oba se nato vrneti v Marquette, kjer bo nekako ob tistem času druga seja procesnega tribunala.

Ze nekajkrat v A.D. oznanjeno romanje v Lurd, Pariz, na Holandsko, v Nemčijo, v Švico, na Dunaj in Marjino Celje (Maria Zell) bo imelo tudi nekaj Baragovega značaja. Potniki bodo obiskali tri velika mesta, ki so znatno podprla Baragove misijone v prejšnjem stoletju — Dunaj, Monakovo (Munich) in Pariz. V Monakovem se bodo se-

stali s potomci Baragove sestre, ki tam živijo. Na Dunaju se bodo ustavili v Johannes Strasse pri stavbi, v kateri se je Baraga sestajal z apostolom Dunaja sv. Klementom Hofbauerjem (Dvoržak), ko je študiral pravo na dunajski univerzi. To potovanje bo izredno bogato na slikovitosti kulturnih središč (Pariz, Koeln, Dunaj, Salzburg, Innsbruck, Monakovo). Pišite po ilustrirane tiskovine, sestavljene posebno za to potovanje, pišarni August Kollander, 6419 St. Clair Ave., Cleveland, O. 44103. Tel. 431-4148.

Tisočletni samostan benediktin v Salzburgu, kjer se odigrava film The Sound of Music, je sporočil, da je vodstvo samostana dovolilo, da bo ta naša skupina ob postanku v Salzburgu lahko maševala v kapeli, kjer je baronica Maria v. Trapp bila poročena. Obenem bo skupini dovoljeno si ogledati nekatere izredne zanimivosti tega prastarega ženskega samostana, ki sicer niso dostopne javnosti.

Rev. J. Godina

Priporočilo za bodočnost

CLEVELAND, O. — Spet mi je dana prilika in naloga napisati nekaj o naši naselbini, v kateri misli, da je zelo dosti zanimanja za obstoj in napredek slovenskega življa.

Zelo pogosto se shajamo k raznim zabavam, naj si bo koncert banket ali igra. To je pozimi. Poleti so druge zabave, največ balinarske tekme in pikniki zunaj, v prostorih lepe narave. To se godi od leta do leta, s tem si držimo duševno in mentalno mladost. Drugače bi bilo počasno umiranje. Na to nam ni treba misliti, ker to gre samo kar naprej kot ura.

Smem opisati delovanje Dramskega društva Naša zvezda v Euclidu. Imamo dober odbor in dosti članov pride na sejo. Tako, da je lepo videti zasedene stole. Seje so vsak drugi četrtek v mesecu v Slov. društvenem domu na Recher Avenue zvečer ob osmih. Opomin vsem članom in našim prijateljem, obiskovalcem naših prireditev: Letna seja bo v nedeljo, 21. maja, ob dveh popoldne. Po njej, ob štirih pa bo prosta zabava in prigripek, nobene vstopnine za ples. Torej pridite, da se spet malo skupno poveselimo.

Naj še omenim, da bo 15. oktobra predstavljena lepa igra. Zato prosim, naj se ne dela prevelike konkurence vsaj v naši okolici, ker to škodi eni in drugi strani. K obilni udeležbi se prištevata tudi lep finančni uspeh. Samo na ta način se lahko izboljšuje naše narodne domove in kar spada za uporabo naših prireditev. V splošnem kar nič ne ostane. S pomočjo tvoje in mojega sodelovanja se zelo dosti opravi.

Prošeni ste vsi tisti, ki vas zanima in imate možnosti, da se pridružite Dramatskemu društvu Naša zvezda. Naša naselbina ima še veliko bodočnosti in vse to naj ostane v korist mlajše generacije. Z veseljem vam bomo izročili... To ne velja samo tukaj, ampak povsod, kjerkoli živi slovenski narod.

Z upanjem na lepe uspehe!

Jennie Hrvatin

Pomladno razpoloženje

WASHINGTON, D.C. — Znan vojaški strokovnjak, ki pozna razmere v Vietnamu in sedanji tok vojskovanja tam, je dejal te dni, da ima občutek, da bo "vojna v glavnem končana tam, se pred koncem leta 1967, vsaj v sedanjem obsegu".

Vojaški strokovnjaki v Washingtonu in Saigonu običajno govore "o dolgih letih vojskovanja", predno bo nastopil v južnem Vietnamu mir in bo ta varen pred rdečimi.

Deklica z odprtimi očmi

PIERRE L'ERMITÉ

"Takole ti bom povedala: kar sem mogla, sem žrtvovala za tvojo izobrazbo. Učila si se vsega, kar ti je bilo na tem otoku mogoče. Zdaj sem se odločila, da te popeljem v Pariz, kjer boš marsikaj videla, marsičesa se naučila, kar ti bo služilo, da boš mogla primerjati in soditi o vsem ostalem..."

"Ti molčiš?"
V resnici Rolanda ni odgovorila.

Obstala je; roke so ji obležale na mizi, pogled pa je bil izgubljen na nebu, ki se je kazalo v okviru velikega okna.

"Koga ne bi moj predlog navdušil? Zdi se mi, da tebi, kakor vse, kar ti predlagam, tudi to ni posebno všeč."

"Tako nepričakovano!"

"Nepričakovane stvari so ponavadi najlepše..."

"Tukaj živimo tako mirno in srečno. Čemu bi se podajali v neznano? Čemu bi se trudili na pot v Pariz?"

"Zaradi spremenbe! Da vidimo naposled kaj novega! Ali tebi nikdar ni prišlo na um... ali si nisi nikoli pozelela videti Pariza, tega čudovitega mesta, edinega svoje vrste na svetu, mesta, o katerem govorijo vsi ljudje; kjer se ustvarja eleganca, kjer je nešteto znamenitih spomenikov: "N o tre-Dame... Sacre-Coeur, Eiffelov stolp, Boulogneski gozdič..."

"Ki pa gotovo ne prenese primere z gozdičem La Chaise! Pomnjam vam, teta: tako nam je dobro tu, med morjem in šumo, v senci našega zvonika, pod streho "Zavetja", ob dobri Filomeni kuhinji..."

"Zmerom, zmerom eno in isto!"

"Če je pa tako lepo..."

"Dobro, pa ostan! Jaz pa pojdem; za trdno sem se odločila, in živa duša mi ne bo branila... Američani gredo čez ocean, da vidijo Pariz. Od tod je pa komaj dobro noč vožnje po železnici. Vsakdo obotavljanje bi bilo smešno. Naposled, saj vendar nisem oslica!"

"Kakšna primera!"

"Zanje je življenje tudi zmerom ena in ista reč... Tvoj paradiž! Jaz pa komaj čakam, da mu za nekaj dni ubežim..."

"Tetka, vi dobro veste, da vas ne pustim samo po svetu... Če pojedete vi, pojedem tudi jaz."

"Kakor pes, ki mu pokažeš bič!"

"Ne... Kakor nečakinja, ki zelo ljubi svojo tetko, in je za nobeno ceno ne zapusti."

"Ti zamenjuješ uloge!"

"Ali ste prepričani, teta, da jih zamenjujem?"

Nastal je molk... Nato Rolanda:

"Dovolite mi, prosim, še en sam pomislek?"

"Govori!"

"Ali ste izračunali, tetka, koliko denarja bo veljalo to potovanje v sedanjih časih, zlasti, če ostaneva tam nekaj tednov?"

"Mislim, da bova ostali vsega kakih petnajst dni... Nikar ne skrbi za denar, Rolanda. Sicer naju bivanje v Parizu bržkone ne bo veliko stalo. Pomisli, da naju je povabil pred nekaj dnevi mladi Roger Maude, ki je izredno ljubeznjiv mladenič, ki sebi na hrano, če bi naju kdaj zaneslo v Pariz. Potemtakem nama ne bo treba plačati drugega kakor sobo v hotelu. In še tega ne vem, ali bo mama Roger Maude dovolil... Tega bi seveda pod nobenim pogojem ne sprejela..."

"Roger Maude vas je povabil!"

"Da... vprico gospoda voditelja..."

"In Vi ste sprejeli?"

"Zakaj pa ne?"

"Vi pravite 'zakaj pa ne!'"

"Seveda! Pustimo za hip ljubeznjivost na stran in postavimo se na stališče vzajemnosti..."

Naposled nam Roger Maude in gospod voditelj samo vračata, kar sta prejela. Kdo pa ju je sprejel na otoku? Kdo jima je uredil in pripravil "Staro Rakovico"? Kdo je pa odklonil denar za popolno opremo loncev? Kdo ju je vabil v goste? Kdo ju je vozil na izlete?... Vse to je storila teta Cecilija... Tako se jima ponudi prilika, da vrnete dobroto za dobroto; in te prilike si želita. V vsem tem ne vidim ničesar nenavadnega, ničesar nedoslednega, nenaravnega, in ničesar nesposodnega; kajti naposled se bosta tudi onadva vsako leto vračala k nam."

Toda Rolanda ni več poslušala utemeljitve svoje tete. Stvar si je tolmačila po svoji pameti in preudarnosti. In zopet so ji uha-jale oči na nebo, ki ga je bilo videti skozi široko okno in ponavljala je: "Torej Roger Maude naju je povabil! Torej on bo plačal... On bi rad, da prideva v Pariz in da sva pri njem v gostih... Toda vse to je povsem jasno, jasno kakor beli dan! Prav zares, izredno spretno skovano..."

"Kaj praviš?" jo je prekinila teta.

"Oh, nič ne pravim..."

"Pa kaj premišljuješ?"

"Kaj premišljujem? Kako me morete vprašati kaj takega?"

Tedaj je deklica vstala od mize in se grizla v ustnice, da bi ne bruhnila v jok.

Teta je trdo gledala za odhajajočo in ko je Rolanda na vrtu zavila po stezi, je zmečkala prtič in ga vrgla na mizo:

"Neverjetno, kako je težko pripraviti ljudem srce! Neumnica mala! Koliko jih je, ki bi bile presrečne na njenem mestu! Peljem jo v ljubezen... v svobodo... v razkošje! In prav zares se to dekle za vse skupaj še ne zmeni!"

XXIV. poglavje.

Na Noirmoutierskem pomolu, poslednji dan avgusta, okoli dveh popoldne.

Vse je pokojno, luč in tišina.

Dva ribiča, ki lovita na trnek, sedita na platnenih vrečah in z enakomernimi kretnjami pol nezavedno, dvigata in spuščata svojo dolgo, vedno prazno nit.

Gozdič ob vasici la Chaise lenobno spi pod toplim božanjem solnca.

Brezbrižno se guga na morju velik potniški parnik, privezan z dvema vrvmema. In če bi ne bilo videti, da se dviga proti modremu nebu nekaj dima iz dimnika, bi človek dejal, da je tudi ta ladja za vselej tam zaspala in da sanja svoj sen ob tihem guganju oceana.

Toda ta pokoj ne bo dolgo trajal, kajti danes je veliko slovo od otoka.

Vse družine, ki so si najele hišice za mesec dni — in avgust je seveda od nekdanj najživahnejši mesec za letoviščarje — vsi potniki, ki so dospeli davi z ladjo ob desetih, in kolonisti iz "Stare Rakovice" se odpeljejo nočoj ter se vrnejo na celino, v glavno mesto, v staro jetniško življenje.

(Dalje prihodnjič)

Zgodaj je začel

NASHVILLE, Tenn. — Bivši državni tajnik Cordell Hull je začel odvetniški posel, še predno je imel volivno pravico.

VESTI IZ SLOVENIJE

Najstarejši Ljubljancan umrl

Med nami v ZDA in Kanadi živi kar precej rojakinj, ki so v svojih mladih letih obiskovale dekliški licej v Ljubljani, t.j. edino dekliško srednjo šolo v Ljubljani v stari Avstriji in pozneje še nekaj časa v Jugoslaviji. Vse te se bodo gotovo še dobro spomnile nekdanjega šolskega sluga na tej šoli g. Jožefa Omota. Nad 30 let je opravljal to službo na tem zavodu. Kakor vsi šolski slugi, tako je tudi rajnik Jožef Omota imel zelo dobro srce in očetovsko razumevanje za vse posebne dijaške križe in težave. Tega moža so v začetku sušca t.l. s cerkvenimi obredi pokopali pri Sv. Križu v Ljubljani. Dosegel je izredno visoko starost: 102 leti. Kot tak je bil najstarejši Ljubljancan. Dokler je mogel, je redno hodil k maši, večinoma k frančiškankom, in to brez palice; bral molitve brez očal; pridno obdeloval vrtič ob svoji hišici v šiški, na katerem je gojil vseh vrst zdravilne rože. Naj počiva dobri mož v božjem miru!

V tovarni "FERRALIT" v Žalcu začeli vlivati zvonove

Redek je Slovenec, ki ne bi vedel za Zalec, kraj, ki je že dolgo vrsto let središče savinjskega hmeljarstva. Nekoč je bil trg, danes je pa menda že mesto. Leži ob cesti Celje-Ljubljana. Tisti, ki so hodili kaj več v šole, pa vedo, da je bil pred 99 leti (1868) v Žalcu znamenit slovenski tabor, na katerem so zborovali — bilo jih je več tisoč — zahtevali zedinjeno in avtonomno Slovenijo, jezikovno enakopravnost in slovensko šolstvo in sodstvo. Nekaj manj pa je znano, da je bil v Žalcu 18. marca 1918, t.j. pred 49 leti, še drug veliki slovenski tabor, na katerem sta bila glavna govornika dr. Anton Korošec in dr. Vladimir Ravnikar. Na tem taboru je okoli 7000 zborovalcev zahtevalo samostojno Jugoslavijo.

Zalec pa ni bil, odnosno ni znan samo po svojem posebne dobre kakovosti znanem hmelju, marveč tudi po svoji kovinski industriji, ki je je bilo v tem kraju nekaj že v starih časih; danes je se seveda še dokaj več, med drugim obstaja tu livarna "FERRALIT", ki je začela v zadnjem času vlivati tudi cer-

kvene zvonove iz čiste bronovine, in sicer vseh velikosti. Kakor poroča ljubljanska Družina od 1. t. m., jamči za solidnost zvonarskih izdelkov tovarniški zvonarski strokovnjak; informacije za vsa tozadevna naročila pa se dobe pri cerkvenem kolavdarju zvonov dr. P. Francetu Ačku na Viču.

Msgr. Cagna, apostolski delegat v Jugoslaviji, sprejet pri sv. očetu

Kakor beremo v "Družini" od 1. aprila t. l., je sv. oče Pavel VI. pred nekaj dnevi sprejel v posebni avdienci apostolskega delegata v Jugoslaviji in odposlanca pri jugoslovanski vladi nadškofa Cagna.

Osebnosti

Za honorarnega predavatelja za cerkveno glasbo na teološki fakulteti v Ljubljani je bil imenovan dr. Mirko Cuderman, stolni vikar in pomočnik stolnega kora. — Župniji sv. Petra v Ljubljani se je odpovedal župnik Alojzij Košmerl, ki živi, kot znano, v Argentini.

Dne 7. sušca t. l. so v Ljubljani pokopali Marijo Gaberc, mater izseljenskega duhovnika Mirka Gaberca v Belgiji. Ko je doma preskrbela svoja otroka, je odšla pred 8 leti za sinom v Belgijo v Charleroi, kjer je do smrti gosposinjila sinu, da je laže opravljal dušnopastirsko službo med Slovenci in Hrvati. Poslednjo željo, da bi njeno truplo počivalo v domači zemlji, ji je sin izpolnil s pomočjo izseljencev.

Kakor poroča hrvaški Glas koncila, št. 4 t. l., je predsednica začasne skupščine mesta Maribor Vera Kolarič 21. jan. t. l. izročila mariborskemu škofu dr. Maksimilijanu Držečniku visoko republiško odlikovanje (Red Republike s srebrnim vencem).

Razgovor o dušnopastirski službi med slov. delavci v Avstriji

Na Dunaju obstaja poseben Dušnopastirski inštitut. V okviru tega je bil tam pred kratkim razgovor o verskem, nravnem (moralnem), socialnem in kulturnem položaju tujih delavcev v Avstriji. Ker je med temi delavci veliko Slovencev, sta se udeležila tega razgovora duhovnika France Brumnik in Zdravko Reven iz Celovca in p. Cuk iz Inomosta.

Ignacij Marinčič, viš. voj. kurat, umrl

Dne 5. marca 1967 je umrl v Št. Vidu pri Stični na Dolenjskem Ignacij Marinčič, viš. voj. duhovnik v pokoju, duhovnik tržaško-koprske škofije, star 87 let. Rodil se je 23. nov. 1880 v Št. Vidu pri Stični. Klasično gimnazijo je opravil v Kranju, bogoslovje v Gorici in Zadru in bil 1. 1907 (biseromašnik!) posvečen v Trstu. V mladih letih je služboval v tržaški škofiji, od 1. 1920 pa do upokojitve 1. 1941 je bil kurat v jugoslovanski armadi. V pokopu se je za stalno naselil v Št. Vidu pri Stični. Naj počiva v miru!

P. dr. Roman Tominc predava o življenju in delu mojstra Jož. Plečnika

Znani slovenski frančiškan p. dr. Roman Tominc velja za zelo dobrega poznavalca življenja in dela velikega slovenskega arhitekta-umetnika Jožeta Plečnika. Letos je 10 let, odkar je odšla duša tega moža po plačilo k Bogu. Kot se bralci A.D. spominjajo, so se tega velikega našega genija za to priložnost spomnili med drugim tudi v Torontu. Spoštljivo pa se ga je spomnilo tudi slovensko zamejstvo. Že pred nekaj tedni je govoril o tem našem geniju slovenski ko-roški dijaški mladini omenjeni p. dr. R. Tominc. Dne 20. pr. m. pa je o njem predaval tudi ko-roškimi slovenskim izobražen-cem na njihovem zborovanju. Po predavanju jim je pokazal še 150 barvnih slik njegovih največjih del.

Številke iz Vietnama niso zanesljive?

WASHINGTON, D.C. — Časnikar Dan Rather, ki je bil v službi CBS v Vietnamu in je

sedaj v Washingtonu, je ostro kritiziral uradne številke, ki jih je dobival v Saigonu. Naračunal je, da bi moralo v 27 mesecih pasti v državljanski vojni kar 179,000 komunistov, kar je očiten nesmisel. Bližja resnica bo cenitev, ki navaja 55,000 rdečih zgub.

Vir napačnih številk je štetje mrličev na frontah. Se zgodi, da so všteti tudi mrtvi civilisti, celo ženske in otroci. Komunisti to pretiravajo. Tako je na primer trdil Tito na svojih volivnih shodih med Arnavti, ako so poročila točna, da v Vietnamu odpade na civiliste kar 83% vseh smrtnih slučajev, na vojaško osobe pa le 17%. To seveda ne bo res, ne da se pa tajiti, da je štetje mrličev večkrat zelo pomanjkljivo, kar se spričo partizanskega načina vojskovanja da lahko razumeti. Da je štetje sovražnih mrličev nezanesljivo, je moral priznati tudi sam ravnatelj informacijske službe narodne obrambe Winant Sidle.

Tudi v Laosu živahnejši boji z rdečimi

VIENTIANNE, Laos. — Predsednik vlade Suvana Fuma je dejal, da je padlo v prvih treh mesecih letošnjega leta v bojih 176 laoških vojakov, 452 pa je bilo ranjenih. Nove boje so začeli rdeči Patet Lao (domači rdeči oddelki) in Viet Minh (redna vojska Severnega Vietnama), ki hočejo varovati in trdno nadzirati poti, vodeče iz Severnega Vietnama preko Laosu v Južni Vietnam.

Rdeči so se prav tako skušali polastiti nekaterih strateško važnih točk v severnem Laosu in zasegli večje količine riža. Laoške vladne čete so prešibke, da bi mogle rdeče uspešno zavrniti, je priznal Suvana Fuma, pa



GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd.

Kenmore 1-6300

Grdina trgovina s pohištvo

Kenmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

1053 East 62nd Street

Henderson 1-2088

15301 Waterloo Road

Kenmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers



V MEKI — Meka v Sadviski Arabiji je sveto mesto vsem muslimanom, ker je bil tam rojen in je tam deloval Mohamed, ustanovitelj njihove vere. Po njenem nauku mora vsak veren musliman vsaj enkrat v življenju poročati v Meko in moliti v svetišču "Kaaba", kjer je spravljen črn kamen, padel iz neba. Slika kaže množice islamskih romarjev, ko tabore v okolici Meke. Glavna romanja so vsako leto sredi in v drugi polovici marca.

izjavil, da ne bo zaprosil za nobeno tujo pomoč, ker bi to vojno le razširilo iz Vietnama v Laos.

MALI OGLASI

Naprodaj

Delikatesna trgovina v slovenski naselbini (Collinwood). Pivo in vino za ven; blizu cerkve in šole; lepo stanovanje. Kličite 451-7487 po 6. uri pop. (74)

Stanovanje išče

Poštena hrvaška družina išče čisto 5 ali 6-sobno neopremljeno stanovanje blizu Sv. Vida. Kličite 881-3274. —(5,7 apr

TONY KRISTAVNIK

PAINTING AND DECORATING

1171 East 61st Street

Kličite 431-0965 za

brezplačen proračun

V najem

Štirisobno stanovanje se odda na Carl Ave., ženski ali starejši dvojici. Vprašajte na 1156 E. 63 St. Tel. 881-8999. —(68)

Twinsburg — Prodaja lastnik

Ranch hiša, 3 spalnice, mestna voda in plin, lepa okolica, možnost ugodnega financiranja, \$16.900. Kličite med tednom 425-8571 po 6. zv. (70)

Zenske dobijo delo

Delo za ženske
Čisto delo v tovarni, podnevi, stalno. Oglasite se na

2716 E. 79 St.,
pri C.T.S. Rapid stop

(68)

Moški dobijo delo

Delo za fanta
Iščemo mladega vajenca, starost 17-18 let, da ga izučimo za strojnika. Podnevi. Kličite 881-7789. (69)

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St. 341-1700

A Subsidiary of
PNEUMO-DYNAMICS
Corp.

MACHINISTS

TO WORK ON

AERO SPACE

MISSILE and

Aircraft Components

KELLER - HYDROTEL

Contouring and profiling

Machines

HORIZONTAL

BORING MILLS

TURRET

LATHES

GAP TURRET

LATHES

ENGINE LATHES

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

NUMERICAL

CONTROLLED

MACHINES

DOBRA PLACA OD URE IN

DRUGE UGODNOSTI

Predstavite se osebno

od 8.15 dop. do 5. pop.

ali kličite

341-1700

za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer

(69)

MLADA BREDA

IVAN PREGELJ

Marjanica je povlekla Anico nekega dne s seboj in dejala: "Bog že ve, kaj dela. Zdi se mi, da se mu gnoje!"

"Ali umrje?"

"In če bi," je odvrnila krčevito ljuta Marjanica. "Saj pojde v nebesa!"

Tedaj je Anica sprva strepetala. Toda sanjo za hip. Čudovita mirnost je govorila z njenega lica. Molče je odšla k otroku in vzela od njega slovo. Poljubila ga je na čelo, na ročici, kakor otrok je govorila:

"Sirotek, Bog te hoče imeti. Bog te hoče. Pojdi, sinko moj, pojdi, in mu povej, da mi je ludo, hudo!"

Vse, kar se je še nadalje gojilo z njo, se ji je zdelo ko v sanjah. Skoraj ni vedela več, čemu je vse tako čudno z njo. Nekaka prostost je dihala okoli nje. Ni bilo strahu ne čakanja, komaj nekako neprijetno čustvo zapuščeniosti se je je dotaknilo zdaj pa zdaj. In ko je prišel trenutek, da je dete utihnilo in odplulo v sinjo dalj, v večnost, je Anica odprla okno, pogledala čez dvorišče in s čudovito hladnokrvnostjo dejala sama sebi:

"Anica, sedaj si sama. Anica, ali pojdeš za možem in sinom ali pa misliš ostati?"

"Na Peči bom umrla, Anica ne gre s Peči," si je odgovorila. "Da, Peč," je dejala Anica nato. In prvič v življenju se ji je zgodilo, da je z nekako ljubeznijo objel njen pogled to lepo posestvo od potoka doli pa sem gori do hiše in še daleč gori v hrib.

"Peč!" je ponovila zamišljena. V tisti uri je sklenila, da pojde k odvetniku in toži.

Kdo ve, ali je bila Anica sedaj še ona ljubeča Anica, ali pa se je v njej srce utrgalo in se oprljalo na iste bežne slike o sreči ko Katri? Morda je čutila nezavestno, da sega zvestoba do oseb, ki smo jim jo prisegli, prek njihovega groba in da velja tudi za zemeljsko ostalino njihovo, prav tako, kakor so sveti vzori in prava dedov hvaležnim potomcem.

"Da," je ponovila Anica, "hočem ostati zvesta, zvesta Peči!" — Nekaj dni zatem je povedala Katri, da misli vložiti tožbo in ugotoviti sodnjisko, da je Peč njena last.

Katra se ji je zasmejala. Da bo z dokazi dognala, je odvrnila Anica.

Naj le! je odvrnila Katra. Še nikdar si ni bila tako v svesti zmage, saj je bila Jurijeva oporoka že zadeva, katero so bili pri sodišču že davno uredili, kakor je mislila Katra.

Vendar pa je Katra skoraj s

pomilovanjem pogledala na Anico, češ da li ni znorela.

Sicer je Anica vse bodoče dni stregla Jerici. In Jerica je okrevala...

Proti mraku je bila odšla Anica. Pohitela je na pokopališče in okrasila možev in sinov grob in v rosi, že zdatni temi se je vračala na Peč. Zamišljena ni opazila ne prej ne zdaj, da jo nekdo skrbno zalezuje, kakor ni niti slutila, da ni ene poti ne napravi, da je ne bi spremljal — Tomaž. Preveč je bila zgrbljena sama vase, da bi bila to opazila.

Tedaj pa je začutila, prav ko je zavila čez brv in stala pred skladovnico deska, da ji je nekdo položil roko na ramo. Stresla se je od nenavadnega in nepričakovane napada, odskočila in se ozrla.

Toda v tistem hipu je čutila, da so jo objele čez pas silne roke. Anica je kriknila, ali oni, ki jo je držal, ji je položil roko na ustnice. Prestrašena se je skušala Anica izviti.

V temi ni mogla razbrati napadalčevega lica, ali kakor blisk ji je šinilo skozi glavo in je viknila:

"Tomaž, izpusti!"

"Ti!" je slišala sedaj Tomažev glas, "ali me poznaš? Anica! Nič strahu. Anica, samo reci, da boš moja žena!"

"Nikoli!" je dejala in venomer praskala in odpirala njegove roke, s katerimi jo je držal objeto. Vonj žganja je zaudarjal iz moza. Jecal je:

"Boš, boš! Moraš biti. Katre se nič ne boj! Katra bo obračunala z menoj! Vem za njo zdravila, ne boj se!"

"Izpusti!"

"Moja žena boš!"

"Pomagajte, pomagajte!"

Anica je napela vse sile, da

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

PACKAGING MECHANIC

Experienced in electrical sheet metal.
Liberal company benefits.
Apply in person.

BEST FOODS DIVISION CORN PRODUCTS

2816 SO. KILBOURN
An equal opportunity employer (69)

FEMALE HELP

RECEPTIONIST - TYPIST
Pleasant working conditions.
CLIMATEMP, INC.
1200 W. Fulton, Chicago, Ill.
829-3131 (67)

MALE HELP

HELP WANTED

IMMEDIATE OPENING FOR

O. R. SUPERVISOR

EXPERIENCE NECESSARY

R.N. FOR 1600 BED HOSPITAL AND EXPANDING

Range \$600 to \$650, plus \$5 per shift for standby, plus time and half for overtime

PAID HOSPITALIZATION AND FULL FRINGE BENEFITS

Openings also available for

R N's — ALL FIELDS

Range \$500, plus shift differential and other fringes.

Personnel Dept., Miss SLOAN

TUCSON GENERAL HOSPITAL

3838 N. CAMPBELL

TUCSON, ARIZONA (68)

1889 — 1956

V blag spomin
ENAJSTE OBLETNICE
SMRTI LJUBLJENEGA
SOPROGA IN SKRBNEGA
OČETA



Frank
Hočevvar

Ki je zaspal v Gospodu
dne 5. aprila 1956.

Enajst let je že minulo,
odkar si šel od nas,
a vedno svež spomin je še,
pogrešano Te vsaki čas.

Tvoj duh še vedno z nami biva,
čeprav Te tihi grob pokriva,
a nam življenja težke dni,
spomin na Tebe še vedri.

Sveta vera nas tolaži,
da se enkrat snidemo,
kjer ni joka, ni bolesti,
kjer se vse večno veseli.

Zalujoči ostali:

FRANCES HOČEVAR, soproga
in OTROCI

Cleveland, Ohio, 5. aprila 1967.

se otme groznega, podivjanega človeka. Za hip sta utihnili boječa, se, čuti je bilo le glasno sopenje. Nenadoma pa je začutila Anica, da so napadalčeve roke odnehale.

Tomaž je zaklel in se zgrudil skoraj v istem hipu.

"Kdo je?" je vprašala Anica. Toda nihče ji ni odgovoril. V blaznem strahu je zbežala na Peč. Ah, kaj je to? Pred njo nekdo beži.

Anica je priletela na Peč; ravno je zavila okoli hleva in videla, kako je Katra planila v vežo. Pri svitu luči, čije svetloba je lila na dvor, jo je spoznala.

"Ona ga je!" je dejala sama pri sebi, poiskala Anžeta in mu rekla, naj gre dol k mlinu.

"Zakaj?" je vprašal fant.

Da je zgubila ruto doli, je rekla Anica.

Fant je odšel in se vrnil z ruto. Popolnoma miren je bil.

"Ali si videl koga doli?" je vprašala.

"Nikogar," je dejal.

Tedaj se je Anica umirila. Toda še dolgo v noč jo je tresla groza in nekako čustvo, kakršno čutimo, kadar nam leze gnusna golazen čez telo.

Pa tudi Katra ni spala.

Pri mizi je slonela in strmela srepo pred se; zdaj pa zdaj ji je oko zažarelo v divjem ognju in tedaj je zgrabila po peresu in začela pisati. Toda ni dopisala in že je vrgla papir in pero v stran in uprla pest v mizo in v onemogli jezi mrmrala:

"Judež, Judež, trikrat Judež!"

Pozno je legla Katra, ne da bi bila napisala ovadbo o Tomažu. Toda legla je vendar v prepričanju, da še ni vseh dni konec in da Tomaž še izve, kaj je plačilo za izdajstvo. Potem pa je začela misliti Katra mirneje.

Kakor na dlani je videla, kaj ji je storiti in delati v bodoče. Ko je sklenila, da se navsezgoda odpelje v trg k odvetniku, se je umirila popolnoma in zaspala. Kaj se godi s Tomažem, ni niti najmanj skrbela, kakor ji tudi ni padlo v glavo, da bi se ga bala.

"Saj ne ve, kdo ga je."

Tako je Katra spala in ni slutila, da se je tedaj priplazil na Peč Tomaž z obvezano glavo,

postal za hip na dvorišču in dvignil roko proti beli hiši, ki jo je osvetljeval mesec, in nato zginitil v svoje domovanje; ali kmalu se je vrnil in zopet zagrozil proti beli in svetlečim se oknom ter odšel, preklinjaje in jezne besede mrmrajoč, proti vasi nizdol.

Šele doli na cesti je postal in se prijel za glavo.

"Ni bilo tega tega, ne! Tomaž, norec si, kadar ga preveč piješ!" Z nekako trpkostjo je pogledal proti Peči.

Vseeno, priznati je treba, da je storil otok svojo dolžnost... svoje dobro delo; in odhajajoči so vse drugačni ob povratku nego so bili pred mesecem dni

ob prihodu.

Prišli so utrujeni, debeli, suhi... to pač po starosti. Odhajajo spočiti, sveži, eni so shujšali, drugi so se zdebelili, kakor jim je bilo potrebno.

Toda — odhajajo!

Dobro vedo, da se bivanje v tem kraju ne da podaljšati in da kliče od onstran veliki družabni mehanizem svoje hlapce in svoje žrtve.

Vseeno!... Bridko občutijo to ločitev, kajti v enem samem mesecu so se njih srca ukoreninila v noirmoutierska tla.

Teta Cecilija in Rolanda sta prišli po 'boulevardu' in po bližnji skozi hrastov gozd in po skalovju. Sprehajata se po molu in pozdravljata na vse strani. V 'Stari Rakovici' jih imajo vsi zelo radi; mnogi dečki prihajajo k njima po slovo, jima razkazujejo svojo prtljago, vse spominčke, vse školjke, kamenčke, hrbtne skorje rakov in posušene rastline in morske bilke, ki jih odnašajo s seboj v Pariz.

Teta jih dobrohotno, a raztreseno posluša, iskaje z očmi ljudi, ki jih težko pričakuje.

Ne gospod voditelj, ne Roger Maude še nista na mestu. Ostala sta nemara še v 'Stari Rakovici', da poravnata poslednje račune, da še vse do zadnjega pregleda in preiščeta, je li vse v redu, preden zakleneta vrata za leto dni.

Teta Cecilija je razdražena in postaja zmerom slabše volje. Vsak hip se ozira proti terasi ob damski obali, od koder ima priti vsak hip glavni stan 'Stare Ra-

kovice'.

Pol štirih!

Po vseh stezicah prihajajo iz gozda potniki in se bližajo potolu.

Parnik daje prve znake življenja od sebe.

Mornarji prihajajo počasi,

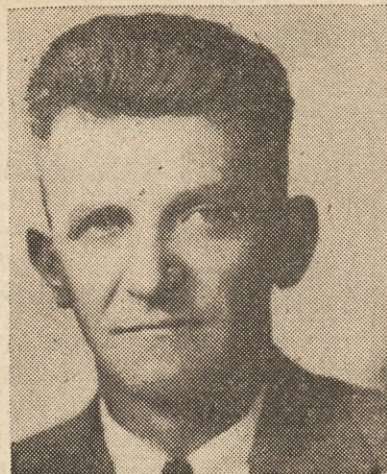
mirno, v širokih modrih hlačah, ki kažejo velike krpe v vseh oblikah in barvah. Napravijo si pot med ljudstvom in preden spustijo potnike na brod, naložijo kovčge, kolesa in ostalo prtljago.

"Kako, da še vedno ni gos-

poda voditelja!" je vzkliknila teta Cecilija... "Mika me, da bi se vrnila pogledat, kaj ga še zadržuje. Morda naju še kaj potrebuje? Prav gotovo je kak zadržek. Ponuditi bi mu bila morala Pentapona za prtljago..." (Dalje prihodnjic)

1892

1967



Naznanilo in Zahvala

V globoki žalosti naznanjamo, da je dne 23. februarja 1967 v Gospodu preminul naš ljubljeni soprog, dobri oče, stari oče in brat

John Milavec

Pokojujnik je bil rojen dne 24. julija 1892 v vasi Mala Bukovica pri Ilirski Bistrici, župnija Trnovo, Slovenija, Jugoslavija. V Evropi žaluje za njim sestra Zala Milavec-Zotti z dvemi svojimi otroci in več drugih sorodnikov. V Ameriko je prišel leta 1920. Pet let je živel in delal v Thomas, West Virginia, nato se je pa preselil v Cleveland in tu ostal do smrti.

Pokopali smo ga dne 25. februarja 1967. Iz pogrebnega zavoda Louis Ferfolia na 9116 Union Ave. smo ga v pogrebnem sprejemu prepeljali v cerkev sv. Lovrenca, kjer je župnik, Rev. Francis Baraga zanj daroval slovesno pogrebno sveto mašo, potem pa na pokopališče Kalvarija, kjer zemski ostanki čakajo Vstajenja.

Iskreno zahvalo naj prejmeta Rev. Francis Baraga, da je blagoslovil pokojnega v pogrebnem zavodu in tam zmolił začetne pogrebne obrede in za daritev sv. maše ter Rev. Danilo Zanutič, ki je vodil skupno molitev svetega rožnega venca ob krsti, blagoslovil grob in na pokopališču vodil molitve za večno srečo pokojnikove duše. Posebno smo mu hvaležni, da je pokojnega obiskal med boleznijo, mu podelil sv. zakramente in ga pripravil za srečno zadnjo uro.

Našo toplo zahvalo izrekamo društvoma, ki sta pokojnega počastili kot svojega premnulega člana: Društvo Kraljica Miro št. 26. ADZ je dalo dar za sv. mašo in člani in članice so prišli k skupni molitvi sv. rožnega venca v pogrebnem zavodu, društvo Tabor št. 139 SNPJ pa je poklonilo krasen skupni venec.

Krsto so nosili nečaki Jack in Ray Milavec, Joe in John Potepan, Bill Robert in Paul Korecko. Prisrčna jim hvala za to dobro delo ljubezni in spoštovanja do pokojnega.

Naši dobri sosede so zbrali sklad za skupni venec. Iskrena hvala vsem ki so prispevali, zlasti pa Mrs. Herold Frank, ki je zbiralala.

Delavci in uslužbenci podjetja TEMPCRAFT TOOL & MOLD Inc., 3960 South Mar-

V miru božjem zdaj počivaj,
dragi, nepozabni nam,
v nebesih rajsko srečo uživaj
do svidenja na vekomaj.

Zalujoči:

soproga MARY MILAVEC, roj. Roje
sin ALDO, snaha GINA,
vnukinji LOLITA in IVETTE

brat JOSEPH, sestre IVANA STEFANCIC, JOSEPHINE KERSEVAN, PAULINE ZEFRIN
in ANTONIA SEDMAK, West Virginia, s svojimi družinami ter ostali sorodniki

Cleveland, Ohio, 5. aprila 1967.

Ti, o Jezus naš premili,
zlij na dušo Rešujo Kri,
Ti dobrotno se ga usmili,
raj nebeski mu odpri.

APRIL 1967						
S	M	T	W	T	F	S
						1
1	1	1	1	1	1	1
1	1	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	30	24	25	26	27	28
						29

Ta koledar rabimo za računanje obresti.

Ce odprete do 10. aprila nov hranilni račun, ali če dodaste vašemu dosedanjemu-se bodo vaše vloge obrestovale že od 1. aprila.

Mi vam bomo pomagali, da bo vaš denar rastel varno z najvišjo bančno obrestno mere 4% na leto, obresti pripisane in plačane polletno, na vlogah vloženih eno polno četrtletje.

Sedaj, ko vam nudimo še 10 dodatnih dni za hranjenje, izkoristite jih—v enem izmed 78 uradov Cleveland Trust.

Cian Federal Deposit Insurance Corporation

Cleveland Trust
OHIO'S LARGEST BANK